

hecetaları

aylık şiir dergisi

127.on5eylül2025

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarслан

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 127. sayı 15 Eylül 2025

issn 2149-4509. (e-dergi)

Ahmet Efe

Bozuk Saz / 3

Seyfettin Karamızrak

Bir Gün / 4

Saim Sakaoglu

Şair Hemşehrim Halil Soyuer / 5

Tahsin Çetin

Kudüs Gazeli / 8

Şükrü Atay

Salam Sana Üsküdar / 9

Yasin Şen

Seninle Güzel / 10

Halil Gökkaya

Elhamra / 11

İhsan Nazik

Giderim / 12

Emin Gönen

O Gece / 13

Adem Oğuz

Bülbül / 14

Afak Şıhlı

Geç Gözümün Yaşından / 15

Fatih Kandemir

Değişmiyor / 16

Fikret Görgün

Hac Duası / 17

Kadir Pürlü

Bu Yollarda / 18

Muzaffer Uslu

Vefasız / 19

Oruc Dadaşı Elman

Fərağında Sənin / 20

Babayev Gəncəli

Olmaz (Divani) / 21

Şükrü Ünal

Dönmeyeceğim / 22

Nemət Tahir

Darıxdım Sənsiz / 23

Erhan Çapraz

Malazgirt / 24

Bozuk Saz

Nasıl kurtulayım böyle tuzaktan
Halimi göreydin n'ola sevdiğim
Razıydım yine de şöyle uzaktan
Bir selam vereydin n'ola sevdiğim

Pervane misali düşmüşüm nâre
Onulmaz kalbime açtığın yâre
Tabipler bulamaz derdime çâre
Merhemini süreydin n'ola sevdiğim

Kimseler anlamaz çektiğim yası
N'eyleyim bozuldu gönül kimyası
Bağrım oklanacak nişan tahtası
Yayını gereydin n'ola sevdiğim

Bir kuytu köşede hülyaya daldım
Cevabı gelmeyen nâmeler saldım
Şu gurbet elinde çaresiz kaldım
Derdimi soraydın n'ola sevdiğim

Meğerse ayrılık ne ağır yükmüş
Bu yüzden kametimi eğilip çökmüş
Girip bostanına boynunu bükmüş
Gülümü dereydin n'ola sevdiğim

Ruhumun sancısı sel gibi taşkın
Ardında gezerim garip ve şaşkın
Sevdaya düşüp de sen de bu aşkın
Kühüne ereydin n'ola sevdiğim

Görmüyor gayrıyı Ahmed'in gözü
İşte bak, şaşırmış eğriyi, düzü
Bir düzen tutmayan şu bozuk sazı
Bari sen kıraydın n'ola sevdiğim

Bir Gün

Fayda yok paradan ünden,
Bazen bir hiç kalır dünden.
Yarın biter kâh bu günden,
Ömür elden kaçır bir gün.

Dünya boş bir heves imiş,
Hatta bir kaç nefes imiş.
Sürgün cana kafes imiş,
Vakit dolar uçar bir gün.

Bu dünyanın vefası yok,
Keder serper cefası çok.
Vade biter ya aç ya tok,
Tabip kalır naçar bir gün.

Yolculuk var zordur veda,
Can emanet farzdır eda.
Ardında koy hoş bir seda,
Ecel hüznün saçır bir gün.

Şair Hemşehrim Halil Soyuer

-21 yıl önce kaybetmiştik-

Bilim dünyasına adımımızı atalı neredeyse 60 yıl oluyor. Asistanlık, doktora, doçentlik ve son noktayı profesör olarak koyuverdik. Yurt içinde ve dışında konuştuk, konuştuk, konuştuk... Artık 86. yaşın durgunluğu ile sakin bir hayatın içindeyiz. Hatıralar bizi yalnız bırakmıyor, bırakacağı da benzemiyor. O, Kazakistan'ından Amerika'sına, Norveç'inden Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne gidip gelirken elbette elimiz boş gitmiyorduk, hatta dönüşümüzde de o eller boş olmuyordu. O güzel söyleyişle bir tür al gülüm ver gülüm dayanışması oluyordu. Götürdüğümüz hediye kitapların boşalttığı valiz köşelerini oralardan hediye edilen kitaplar dolduruyordu. Hem de imzalı olarak.

Bazen Türk Dil Kurumu'nda yıllık konferansımızı gerçekleştirdikten sonra fotoğraf çekimi ve ayaküstü sohbet sırasında yeni kitaplar armağan ediliyordu. Bu güzel insanların bazılarını ya hiç tanımıyor veya ad olarak hatırlıyor, bir dergide şiirini veya hikâyesini okuduğunuzu sanıyorduk.

İşte bize kitaplarıyla bu güzellikleri yaşatan duygu insanlarından biri de şair Halil Soyuer büyüğümüzdü. Şair dostlarımızın kitaplarının yer aldığı raflarda onun adını taşıyan birkaç kitabının olduğunu görünce oldukça keyiflenmiştik. Çünkü onunla ilk defa yüz yüze görüşüp ortak noktamız Bayburtumuzun bir güzel ortamında birkaç dakika da olsa sohbet etmek, onun Bayburt kökenli olduğunu öğrenmek bizi fazlasıyla duygulandırmıştı. Doğrusu onun Bayburt ile olan bağını bilmiyorduk. Çünkü bizde kitapların başına veya sonuna eklenen, bazıları çok

kısa olan hayat hikâyelerimiz nedense, biz okuyucular için pek doyurucu olamıyor. Mesela konumuz olan Soyuer için bir kitabının arka sayfasında şöyle bir başlangıç cümlesi yer alıyordu: “Balıkesir’in Havran ilçesinde 1921 yılında doğdu. Balıkesir Lisesini bitirdi.” İlerleyen satırlarda ise Onun doğup büyüdüğü topraklar âdeta pekiştiriliyordu: “... Memleketi olan Havran’da bir caddeye adı verilerek...” (*Sorma Hiç*, Ankara 1994)

Oysa ilk ve son görüşmemizin yaşandığı Bayburt’a davet edilmesinin sebebini asıllarının oralı olmasıyla açıklamıştı. Biz de her yerde Bayburt’un ilk fahri hemşehrisi olduğumuzu gururla dile getiriyorduk.

Öbür kitaplarının sayfalarına dalıyoruz. Yine son yapraklardan başlıyoruz ama bu sefer onu hayatını kitabının başında görüyoruz. Diyordu ki: “Halil Soyuer, 1921 yılı Ocak ayında Balıkesir’in Havran ilçesinde dünyaya geldi. Babası Bayburt’un Pulur bucığından ve Akkoyunlu sülalesinden Osman Soyuer, annesi Emine Hanımdır.” (*Sevgi Bağları*, Ankara 2001, s. 5).

Elbette sağlığında yayımlanan kitaplarında yer almayacak bir bilginin de olacağı unutulmamalıdır. Dememiz odur ki, bu güzel insanın aramızdan ayrılış tarihi 17 Ocak 2004’tür. Ebedî dinlenme yeri ise, şiirlerinde de dile getirdiği ve çok sevdiği ilçesi Havran’dadır.

Kaynaklarda ve ansiklopedilerde hakkında farklı bilgilere ulaşabilirsiniz düşünceyle bu konulara girmeyeceğiz. Merhum üstadımızın kendisi ve ata toprağıyla ilgili olarak dağarcığımızdan bilgiler sunacağız. Ancak onu şöyle bir bilgi taramasından ge-

çirivermenin de gerekli olduğu görüşündeyiz.

Artık doğum yer ve yılını yukarılarda iki kez belirttik, o hâlde başka kanallarda kürek çekmeye başlayalım. İlk kitabı *Liman* (Ankara 1950) yayımlandığında 29 yaşındadır. Yazılı bilgilerden yola çıkarak söylersek son kitabını görmemiş olabilir: *Şair Dostlarım II* (Ankara 2004)... Kitaplarının sayısı 21... Bunların üçü hatıra, biri ise araştırma kitabı... Öbürleri ise şiir kitapları... Yeri gelmişken bir de hakkında yazılıp da bize da imzalanan güzel bir kitabını hatırlatalım: *Halil Soyuer / Hayatı – Sanatı – Şiirleri* (Ankara 2000, 302 s.). Mustafa Ceylan dostumuzun adını taşıyan bu kitap ise 7.1.2000 tarihinde Soyuer tarafından şahsımıza imzalanmıştır. İşte onun inci gibi yazısıyla dile getirilen duyguları: Değerli Prof. Dr. Saim Sakaoğlu Bey'e Saygılarla.

Şairimizin raflarımızda kitap olarak yer almasının başlangıç tarihi 1983... O kim bilir bizim de hatırlayamadığımız hangi güzel sanat ortamlarında karşılaşmamızın güzel bir belgesi olarak bir kitabını lütfetmişlerdi. Bu bize imzalanan ilk kitabının itihaf cümlesi de ayrı bir tarihi belgeliyor. Biz o günlerde daha doçent imişiz: Sayın Doç. Dr. Saim Sakaoğlu'na içten sevgilerle. Ankara 30.5.1983. Kitabın sunumunda ilgimizi çeken bir farklılık görülüyordu. Kitabın ilk sayfasında iri puntolarla verilen adın devamı olan I sayısıyla olan boşluğa merhum büyüğümüz kartvizitini yapıştırmıştı. Süslü bir karakterle yazılı olan adın altında da, Gazeteci–Yazar ifadelerine yer verilmişti. Kartvizitin devamı alışılmış biçimde düzenlenmiş, telefon numaraları ile adresi verilmişti. Posta yoluyla gönderilen bazı kitapların içine kartvizitin konulduğunu biliyoruz ama bir estetik kaygı ile kartvizitini âdeta kitabın bir parçası imiş gibi yapıştırılanına ilk defa rastlamıştık. Hatta bir daha örneği-

ni görmediğimizi de hatırlatalım.

Şairimiz, atalarının Bayburt'umuzun Pulur bucağından geldiğini söylüyordu. Gümüşhane ilimizin, ilinden daha büyük olan Bayburt ilçemizin 21 Haziran 1989 yılında il olması sırasında Pulur da ilçe olmuştu. Ancak Pulur adı çok daha önceleri, 1959 yılında Demirözü olarak Türkçeleştirilmişti.

Bizim Gümüşhane ilimizin masalları üzerine çalışmaya karar vermemizden sonra (1968) yolumuz elbette buralara da düşecekti. Nitekim derleme gezilerimizin ikinci seferinde Bayburt ilçe merkezinde tanıştığımız bir beyefendi bize günümüzdeki ilçemizin sırlarını açıvermişti. Bu güzel insan daha önceleri Gümüşhane ilimizi X. Dönemde (1954-1957) milletvekili olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde temsil eden Ekrem Ocaklı idi. Kılavuzumuz Bayburtlu öğrencim Hamdi Güleç Bey ile Çoruh Nehri kıyısında yediğimiz bir akşam yemeği sonrası Ocaklı Bey ile tanışmıştık. Bizi ertesi gün, dünün Pulur'u, o günlerin Demirözü'ne davet etmişti. Gittik. Öğle yemeğinden sonra Ekrem Bey bize son derece başarılı bir kaynak kişi olarak pek çok bilgi verdi. Bu arada Bayburtlu Zihnî'nin şiirlerinin pek çoğunu ezbere okumuş, biz de kayda almıştık. Yirmi yıl kadar sonra Kültür Bakanlığı bize Bayburtlu Zihnî konulu bir kitap siparişi vermişti. (Basımı Ankara 1988, 2. Bs. 2019) Bu kitabın ilgili bölümünde Sayın Ocaklı'nın anlattıklarından yararlanma şansını yakalamıştık.

Bayburt'taki şairler gecesi için gelenler arasında Yavuz Bülent Bakiler, Fırat Kızıltuğ gibi adların olduğunu da hatırlıyorum. Bir ara baş başa kaldığımız esnada merhum Soyuer ile sohbete dalıp gitmiştik. Sohbetimiz ancak akşam yemeği daveti üzerine noktalanmıştı. Ben, kendimden 18 yaş büyük bir sanatkarı bulmuşken, hatta böyle bir

fırsatın bir daha ele geçemeyeceğini tahmin ederek kendisiyle çok farklı alanlarda sohbetimizi sürdürüp gitmiştik. En ilgimi çeken yönünün ise şiirlerinin ünlü bestekârlar tarafından bestelenip yine ünlü icracılar tarafından seslendirilmesi idi. Onlarca bestekâr arasından şu adları hatırlatmak isteriz: Ekrem Güyer, Cinuçen Tanrıkorur, Selahattin Altunbaş, Yıldırım Gürses, Amir Ateş, Zekai Tunca, Avni Anıl, Metin Everes, Sadun Aksüt, Ferid Sıdal, vb. Bestelenip sanat ortamlarında seslendirilen şiirlerinden de şu birkaç ip ucunu vermeyi uygun buluyoruz: “Alev alev yakıyorsun” Amir Ateş, Nihavent; “Cümle şarkılar yarım” Erol Sayan, Rast; “Gözlerinde bu akşam” Yıldırım Gürses, Rast; “Hançer-i aşkınla ey yâr” Ekrem Güyer, Hicaz vb.

İşin ilgi çekici yönü merhum Soyuer’in bazı şiirlerinin birden fazla bestekâr tarafından bestelenmesidir. Mesela; Bir yüce dağ düşün (Vay hâline) şiiri dört bestekârımız tarafından iki ayrı makamda bestelenmiştir. Bu şiiri; İsmail Demirkıran ile Faruk Şahin nihavent, Yılmaz Pakalınlar ile Muzaffer Özpınar hicaz makamında bestelemişler. Bugün keyfim yok üç, Yıllar taşımaktan ve Ey deli gönlümün deli günleri ikişer bestekârımızın ellerinden çıkmıştır. Elbette bu son grubun örnekleri daha çoksa da biz iki örnekle yetinmeyi uygun bulduk.

Galiba güfte dünyasının kapısını açan şiirlerinden birinin mısralarını aşağıya almanın zamanı gelmiştir. Sayın Ceylan’ın bildirdiğine göre şairimizin 200’den fazla şiiri bestelenmiştir. Ve oradan alacağımız birkaç satır Soyuer’in şiir dünyasına ışık tutacak türdendir:

“1952 yılında Ekrem Güyer’in hicazın sihirli nağmeleriyle yakaladığı aşk hançeri, yıllardan beri onun gönlünü kanattıkça nice güfteleri ortaya çıkarmıştır. Soyuer şiirlerini bestelensin diye yazmamaktadır. O

şiir olarak yazmakta, bestekârlar şiirin müzikalitesini keşfettiği anda beste meydana çıkmaktadır. Bu nedenle onun kimi şiirlerinin birkaç kıtası bestelenmiş, öteki kıtaları beste içinde yer almamıştır.” (Ceylan 2000: 229). Çok sevilen ve pek çok sanatkârımız tarafından okunup plak ve kasetlere alınan Ekrem Güyer’in o ünlü şarkısını hatırlatmak isteriz:

*Hançer-i aşkınla ey yâr sinem üzre vurma hiç
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç
Ağladıkça gözlerimden kan gelir yaş yerine
Öyle bir derde giriftarım ki halim sorma hiç*

Elbette merhum Soyuer’le ilgili bir yazı bu kadar kısa olmamalıdır. Biz onun hayatına âdeta teğet geçip gidiverdik. Ancak onunla ilgili güzel bilgileri almak için genel ağı Türkiye Edebiyatında İsimler Sözlüğü’nün ilgili maddesine ulaşırsanız doyurucu bilgileri bulacaksınız. Soyuer’le ilgili bu değerlendirmemizi, söz ustası, saz şairlerinin piri, güzellerin sevdalıları Karaca Oğlan için yazdığı bir şiirinin sonuncu (beşinci) hanesi/dörtlülüğü ile bağlayiverelim:

*Dostu dağ uçlarının
Affı çok suçlarının
Gönül ilaçlarının
Dozu Karacaoğlan (1977)*

Kitabiyat:

Ceylan, Mustafa (2000), *Halil Soyuer / Hayatı-Sanatı-Şiirleri*, Minpa Matbaacılık, Akara, 302 s.

Kudüs Gazeli

İnsanlık öldü bugün, evlere ateş düştü
Yandı Kudüs-i Şerif, Gazze’de kardeş düştü

Ahcar-ı ebabildir Aksa’nın gözyaşları
Didesinden gönlüme iki damla yaş düştü

Yerle yeksan ettiler dini mübinin kalesin
Göklerden ses geldi; söndü, bak güneş düştü

Nerdesin ehl-i iman, duyulmuyor sesiniz
Göz yumdunuz bu zulme, her gün nice baş düştü

Naz makamında çıkar, sesimiz hançereden
Ahların ateşinden; kanat yandı, kuş düştü

Taş oldu yüreğimiz, abad olmaz bir daha
Kalmadı taş üzre taş, elimizden taş düştü

Arzuhalim ya Rabbi halimiz ayan sana
Sofrada elimizden ekmek düştü aş düştü

Selam Sana Üsküdar

Salacak sahilinde Kız Kulesi görünür
Galata uzak kalmış bir hayale bürünür
Mihrimah Sultan her gün misk-i amber sürünür
Görenleri kendine âşık eyleyen dîdar
Ne kadar hayran kaldım, selam sana Üsküdar!

Mihrimah Sultan'ını anlatır Mimar Sinan
Güneş doğup ay batar onu andığı zaman
Kimse fânî dünyada baki kalmıyor inan
Misafir bir yolcuyuz ömür yettiği kadar
Seni neden geç buldum, selam sana Üsküdar!

Osmanlı camileri, imaretler ve hanlar
Tarihinde yaşanmış ne çok değerli anlar
Şemsi Ahmet Paşalar, Kanunî Süleymanlar
Şanlı maziinde durur nice vezir, hükümdar
Hepsine haber saldım, selam sana Üsküdar!

Beylerbeyi, Çengelköy, Anadolu Hisarı
Bahar gelir nergisler, mimozalar sapsarı
Uçuşur hep rengârenk kelebekler ve arı
Nice meşhurlarınla olasın hep payidar
Ne çok hayale daldım, selam sana Üsküdar!

Yokuşu çıktığımda sükûnetle dolarken
Aradığım huzuru dualarda bulurken
Girince selam verdim çiçekleri sularken
Aziz Mahmud Hüdayi türbesinde türbedar
Gittiğimde feyz aldım, selam sana Üsküdar!

Türkmenoğlu diyor ki: fethi gören şehirsin
Denizine kavuşup dökülen bir nehirsin
Yaşanmış hayalleri barındıran sihirsin
Seni her kim görürse olacaktır berhudar
Ben de bahtiyar oldum, selam sana Üsküdar

Seninle Güzel

Ağacın yeşili kuşların sesi
Yaşadığım hayat seninle güzel
Gönlümün, kalbimin tatlı neşesi
Şu koca kâinat seninle güzel

Mecalden kalıyor bazen nefesim
Söylerim söylerim duyulmaz sesim
Kalmadı bir şeye artık hevesim
Şu güzel tabiat seninle güzel

Yıllar sonra bunu okursan eğer
Bu dertli, dünyadan gitmişse meğer
Sevdayı yaşamak çok şeye değer
Muhabbet sadakat seninle güzel

Yaşanıp gidiyor benim gurbetim
Bitmiyor nedense sana hasretim
Bir hâle vardı ki sorma hayretim
Hayâl bile heyhat! seninle güzel

Sakin kılmak için kalpte eleme
Yazarım şiirler alıp kalemi
Yakar şu hasretlik köhne âlemi
İşlediğim sanat seninle güzel

■ Halil Gökaya

Elhamra

Baştanbaşa sanat, baştanbaşa sır,
Sanatçının bir payesi Elhamra
Her köşe, her bucak bir anlam taşır,
Güzelliğin hoş gayesi Elhamra...

Kurtuba'dan Gırnata'ya uzanan,
Yedi yüz senelik mahzun bir destan,
Gemilerin yakıldığı bir liman,
Medeniyet hikâyesi Elhamra...

Avlular, salonlar bir renk cümbüşü,
Ayetin, mısranın tarifsiz düşü!
Bir kalenin, bir saraya dönüşü,
Göz nurunun sermayesi Elhamra...

Celil anlatamaz bir tek solukta,
Bu saltanat "be"nin altında nokta,
Aslanlı meydanda, mermer olukta,
Ritim tutmuş suyun sesi Elhamra...

Giderim

Kirmanşah kuşağı sardım belime
Dertleri bağrımda ezer giderim
Aşk değil mi sebep böyle halime
Ağulardan onu süzer giderim

Yarimin gözleri üzüm karası
Gönlümde yer etmiş derin yarası
Nehirler içinde sevdim Aras'ı
Vallahi methiye dizer giderim

Şu karlı dağların zordur çıkışı
Ovayı seyretsem bir kuş bakışı
Hayale daldırır günün çöküşü
İçimde tuhafılık sezer giderim

Mevlam nasip etsin daim güzele
Dünya malı değer içli gazele
Yolumdan dönersem üstüm çizile
Sevda! şiirler yazar giderim

İmansız olanın hali acıdır
Cahille sohbetin dili acıdır
Haram sofraların balı acıdır
Böylesi hallere kızar giderim

Hak dostu şairim meydan burada
Hiç gözümlü olmadı malda parada
Bekleyen var mıdır şimdi sırada
Çirkin tezgâhları bozar giderim

■ Emin Gönen

O Gece

İpekten hecelerle dizmiştim mısraları
Divitimdeki şiir böyle hazin değildi
İçimdeki kanatlar eritirdi duvarı
Umut yüklü hatıra karanlığa eğildi
Sitemin darağacı öfkeli bir bıçaktı
Kordan nehirdi gece değdim kalbime aktı

Ruhu çöktü anlamın akıl sinsî bir hançer
Boğuk hissiz yapışkan kaskatı bir zamandı
Odanın siyahına saklanan kelimeler
Şu hükümsüz boynuma dolanan bir yıldı
Sevgi sanki kederin elinde oyuncaktı
Sustu kaldı avuntum sesin tenimi yaktı

Dövündü yüreğimde yarım kalan o şiir
Yüzü yoktu mehtabın sesi bestesi yoktu
Boşlukta düğümlendi zehirden keskin şehir
O gece tek kârımız serseri birer oktu
Saadet eşiğinde gözlerin bir sunaktı
Gözlerinden ecelim böyle mi olacaktı

Bölböl

Cemreler baharı haber veriyor,
Geç kalma yollara düşüver bölböl.
Günbegün dağların karı eriyor,
Erkenden bağlara koşuver bölböl.

Eser deli rüzgâr kızar söz eder,
Kardelen çiçeği sana göz eder.
Yaban güllerine değme iz eder,
Sessizce dağları aşiver bölböl.

Gölşende gönlünü getir ki dile,
Bir başka bahara kalsa da bile,
İlan-ı aşkını ederken güle,
Vuslat şarkısıyla coşuver bölböl.

Kamber'siz Arzu'nun düğünü olmaz,
Leyla'sız Mecnun'u kimseler bilmez.
Feryat figan ile talihin gülmez,
Aşkın ocağında pişiver bölböl.

Şeyranî murada erer mi bilmem,
Çıktığı yollardan döner mi bilmem,
Hicran ateşiyle yanar mı bilmem,
Gönöl yarasını deşiver bölböl.

Geç Gözümün Yaşından

Derdim, duman hasretinse yel olmuş,
Yüreğimi koparalı yıl olmuş...
Aramızda taşkın olmuş, sel olmuş,
Mümkün ise, geç gözümün yaşından!

Kırmak olmaz bir ümidi, bir andı,
Her bir bela boynumuza dolandı!
Bu ne zulüm! Ölüm bile yalandı!
Katilimsin, iç gözümün yaşından!

Gün bulutta, göy yosundur, aşk bağı...
Gözlerimden akar keder ırmağı...
Daha yürek kaldıramaz bu dağı,
Gözlerini aç gözümün yaşından!

Efkârımı desem sabır taşına,
Biçare taş, çatlayacak boşuna...
El âlemi toplayacak başına;
Kaçabilsen, kaç gözümün yaşından!

Değişmiyor

Gönlümün suları durgun olunca
Şiir değişmiyor söz değişmiyor
Aşka dargın meşke kırgın olunca
Mana değişmiyor öz değişmiyor

Ya seven yok ya ben sezemiyorum
Sevdamın resmini çizemiyorum
Yâr nasıl bir sırdır çözemiyorum
Gizem değişmiyor giz değişmiyor

Yürek intizarda yakındır afet
Var bu serzenişte gizli bir davet
Âdet değil midir buna icabet
İşve değişmiyor naz değişmiyor

Duydum ki güzele rağbet sevapmış
Kemahlı yâr sana söyle ne yapmış
Aşkî çağırmaktan teller harapmış
Nağme değişmiyor saz değişmiyor

Hac Duası

Hayaliyle avunarak yaşarım.
Kâbe'yi görmeyi nasip et ya Rab.
Yakar bu hasretlik, dinmez efkârım.
O güne ermeyi nasip et ya Rab.

Bir şey istemeye yüzüm yok ama.
Dertler arz edilir Ulu Makam'a.
Tek çare sendedir gönül yarama
Merhemi sürmeyi nasip et ya Rab.

Gül hasreti sorulur mu bülbüle?
Uğruna hiç sayar ölümü bile.
Ravza'sında selam verip Resûl'e,
Namaza durmayı nasip et ya Rab.

Beytinde nurlansın yüzüm diyerek,
Yok olsun şu gönül sızım diyerek,
Gafur'sun, Sanadır nazım diyerek,
Gönlümü sermeyi nasip et ya Rab.

Varıp da Mina'ya şeytan taşılayıp,
Kör nefsimi yere çalıp tuşlayıp,
Ak deftere yeni baştan başlayıp,
Sözünde durmayı nasip et ya Rab.

Ölmeden, o ak gömleğe bürünüp,
Huzurunda hiçliğimle görünüp,
Arafat'ta günahlardan arınıp,
Cennet'e girmeyi nasip et ya Rab.

Bu Yollarda

Dikenlerin üstünde yürüyen adam, Hasan Kaplanî'ye...

Dişar dişar dolaşmaktan usandım
Dil ehli ararım ben bu yollarda
Bir sinsi haydudu rehberim sandım
Yol ehli ararım ben bu yollarda

Dağlandı yüreğim harlı köz ile
Gönül ateşİ bu dinmez buz ile
Derdim var, diyemem gayri söz ile
Hâl ehli ararım ben bu yollarda

Gerçeęi aşk ile görenler görmüş
Bu aşkın sırrına erenler ermiş
Lâleyi sümbülü derenler dermiş
Gül ehli ararım ben bu yollarda

Beklerim hüznümü bitirir diye
Güneş ham meyveyi yetirir diye
Leylâ'dan bir haber getirir diye
Çöl ehli ararım ben bu yollarda

Pirlioęlu'm takatsizim yorulduğum
Çile potasında yandım kavrıldım
Bilmiyorum nerelere savrıldım
Kül ehli ararım ben bu yollarda

Vefasız

Demek gidiyorsun kaçarcasına
Nedir bu acelen koşma vefasız
Ansızın bir engel çıkar karşına
Zamanı gelmeden taşma vefasız

Bir kere bakmaz mı insan ardına
Hiç mi vefan yoktu gönül yurduna
Beni bırakıp da dünya derdine
Açtığın yarayı deşme vefasız

Sevinme sarayım, hanım var diye
Övünme şöhretim, şanım var diye
Düşün, bir nefeslik canım var diye
Düşün de haddini aşma vefasız

Kapana kısırmış gibi avını
Sen büyüt bakalım gurur devini
Bir kiracı girer gönül evini
Tarumar ederse şaşma vefasız

Sağır sultan duydu ettiğim ahı
Kimsenin kimsede kalmaz günahı
Hesaba çekilir ecesi şahı
Mahşerde elime düşme vefasız

Fərağında Sənin

Gecə - gündüz yanıram odlı fərağında sənin
Yaralı od quşuyam təkcə marağında sənin

İşığın qaynağısan, göz sənə düşcək qamaşır
Kəpənək dək dolanam, keşgə qırağında sənin

Gecənin arxa üzün, çəkmədin aşiq utanar
Bilirəm, yoxsa günəş nurdu çırağında sənin

Ürəyim müshəfinin, bir sözü var gizli deyil
Sözü sənsən, sözünün sirri varağında sənin

Bəzənib sevgi adından ürəyim duyğuları
Duyanım təkcə özünsən ki yarağında sənin

Demə sənsiz dolanır çərxi fələk şamü- səhər
Uca mənzumədi nəzmilə sorağında sənin

Yaşamım, sən günəşin kölgəsinin istisidir
Daranır könlüm evi, gündə darağında sənin

Səni *Elman* seveləli düşdü məhəbbət gölünə
Biçilir həsrətimin dərdi orağında sənin

Olmaz (Divani)

Allahıma çox şükür, tikəmi halal verib,
Hər adam halal yeməz, hər alında tər olmaz.
Müftəyeyən göz dikər kasıbların malına,
Meyl eyləməz zəhmətə, ürəkdə təpər olmaz.

Qarınqulu olan kəs bilməz ağız dadını,
Şöhrətpərəst axtarmaz qohumunu, yadını.
Bir axmaq zay eyləyər bütün nəslin adını,
Sayılmaz el içində, sözündə dəyər olmaz.

Adam var ki, dizinin üstündədi çörəyi,
Adam var ki, qonşuya paxıllıqdı diləyi.
Adam var ki, köksündə tir-tir əsir ürəyi,
Elə qorxaq oğuldan düşməyə sipər olmaz.

Uymaginən şeytanın fitnəsinə, felinə,
Yüz namərd qurban olsun bircə mərdin telinə.
Gəl, ay aşiq Gəncəli, şənlilik dilə elinə,
Aşıqlar toy arzular, dillərində şər olmaz.

Dönmeyeceğim

Yükledim yükümü, çıkarım yola
Yalvarıp yakarma dönmeyeceğim
Vuslat umuduyla vermiştim mola
Tutuştı yüreğim, sönmeyeceğim

Yıllar var bu ateş dağlar sînemi
Limana yaklaştı bindiğim gemi
Ardımda bıraktım artık gölgemi
Yolladığın ata binmeyeceğim

Nice dağlar aştım ben bu uğurda
Ekmek bandım yağsız, ekşi yoğurda
Yıllarca cesurca burda durur da
Korkup, çekinip de sinmeyeceğim

Bazen Ferhat olup eski çağlarda
Bazen bülbül olup şirin bağlarda
Bazen buz kesilip karlı dağlarda
Sağnak yağmur olup dinmeyeceğim

■ **Nemət Tahir**

Darıxdım Sənsiz

Yenə payız gəldi sənsiz ömrümə
Otağım qaranlıq, divarlar soyuq
Tavana rəsmini çəkir gözlərim
Qəlbim buz parçası, duyğular soyuq

Qara buludlartək nigarançılıq
Həsrət gözlərimə kölgə salıbdır
Səni görməsəydim dəli olardım
Yaxşı ki, yadımda şəklin qalıbdır

Səninlə üz-üzə durmuşuq sanki
Gözümüz danışır, səssiz-səmirsiz
Bilməm, ayrılıqımı qorxutdu məni?
Yanımda olsan da darıxdım sənsiz.

Malazgirt...

Bir cuma sabahı ağustos ayı
Malazgirt ecdadın şanlı sesleri
Yirmi dört oğuzla kınıkla kayı
Tarihe yön vermiř geçmiř esleri

Alparslan ordusu iklim-i rum'da
Ermeni Grcs hepsi kurumda
Sınırda gaziler yürek vurumda
Toplanmış yanına tüm bkesleri

nde aęlar ařıp gelen Oğuz Han
řu, Alp Er Tunga'yla Turan'a dayan
Fıtrat aynı fıtrat kan yine o kan
Bir tufan halinde Nuh Yafesleri

Lutfi Baba maęrur zafere müřtak
Muř ovasında kemerden bir tk
Duy ayak sesini ecdadın tak tak
Allah'ın adıyla ver nefesleri